

Sygn. akt VII Ka 1037/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Zbierzchowski

Sędziowie: SO Leszek Wojgienica (spr.)

SO Karol Radaszkiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Serafińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosława Zelenta

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 roku sprawy A. B. (1) z d. P., córki E. i M. z d. S., urodzonej (...) w K., oskarżonej z art. 297 § 1 kk, na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu Rejonowego wP. z dnia 20 sierpnia 2018 roku, w sprawie (...)

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. Zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze;

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. Z., z tytułu obrony z urzędu oskarżonej A. B. (2) w postępowaniu odwoławczym, opłatę w kwocie 420 (czterystu dwudziestu) złotych, powiększoną o kwotę 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu 60/100) zł podatku od towarów i usług, a nadto kwotę 192,23 (stu dziewięćdziesięciu dwóch 23/100) zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu z siedziby kancelarii adwokata (w P.) do siedziby sądu odwoławczego i z powrotem.

VII Ka 1037/18

UZASADNIENIE

A. B. (2) została oskarżona o to, że

1. w dniu 19 grudnia 2007 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania w (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kredytu gotówkowego w kwocie 8534 zł przedłożyła przedstawicielowi kredytodawcy nierzetelne pisemne zaświadczenie o zarobkach dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w kredytu tj. że G. B. zatrudniona jest w Firmie Produkcyjno-Handlowo-Usługowej (...), (...)-(...) R., ul. (...) na stanowisku sprzedawcy od dnia 29 czerwca 2007 r. i uzyskuje tam wynagrodzenie w kwocie 1200 zł miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości w/w nie była zatrudniona w/w firmie i nie osiągała wskazanych dochodów, wskutek czego zawarła na dane osobowe G. B. umowę kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której uzyskała kredyt gotówkowy w kwocie 8534 zł czym wprowadziła w błąd wskazany podmiot co do zatrudnienia i dochodów kredytobiorcy oraz zamiaru spłaty zaciągniętego kredytu, a także do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8534 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

2. w dniu 19 listopada 2008 r. w E. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania w (...) (...) Z. C. z siedzibą w L. pożyczki w kwocie 8000 zł, po uprzednim przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia o dochodach dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tej pożyczki tj., że W. S. jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony od 01 lipca 2008 r. w tej firmie o nazwie

Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa (...) na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem w wysokości 1900 zł, podczas gdy w rzeczywistości osoba ta nie była zatrudniona w/w firmie i nie osiągała wskazanych dochodów, zawarła umowę o pożyczkę nr (...) na dane osobowe W. S., na podstawie której uzyskała kwotę 8000 zł, czym wprowadziła w błąd wskazany podmiot co do zatrudnienia i dochodów pożyczkobiorcy oraz zamiaru spłaty zaciągniętej pożyczki, a także do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 sierpnia 2018 roku, w sprawie (...):

I. W ramach czynu opisanego w punkcie 1., oskarżoną A. B. (2) uznano za winną tego, że w dniu 19 grudnia 2007 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z G. B., w celu uzyskania w (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kredytu gotówkowego w kwocie 8.534 złotych przedłożyła przedstawicielowi kredytodawcy nierzetelne pisemne zaświadczenie o zarobkach, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w kredytu, tj. że G. B. zatrudniona jest w Firmie Produkcyjno-Handlowo-Usługowej (...), (...)-(...) R., ul. (...) na stanowisku sprzedawcy od dnia 29 czerwca 2007 roku i uzyskuje tam wynagrodzenie w kwocie 1200 złotych miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości w/w nie była zatrudniona tej firmie i nie osiągała wskazanych dochodów, wskutek czego zawarła na dane osobowe G. B. umowę kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której uzyskała kredyt gotówkowy w kwocie 8.534 złotych, czym działała na szkodę (...) Banku S.A. z siedzibą w W., to jest czynu stanowiącego występki z art. 297 § 1 kk, za który przy zastosowaniu art. 33 § 1, 2 i 3 kk została skazana i wymierzono jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 40 (czterdziestu) złotych;

II. W ramach czynu opisanego w punkcie 2., oskarżoną A. B. (2) uznano za winną tego, że w dniu 19 listopada 2008 r. w E., działając wspólnie i w porozumieniu z W. S. w celu uzyskania w (...) (...) Z. C. z siedzibą w L. pożyczki w kwocie 8000 złotych przedłożyła przedstawicielowi pożyczkodawcy nierzetelne pisemne oświadczenie o zarobkach, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tej pożyczki, tj. że W. S. zatrudniona jest na umowę o pracę na czas nieokreślony od 01 lipca 2008 roku w Firmie Produkcyjno-Handlowo-Usługowej (...) na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem w wysokości 1900 złotych miesięcznie, podczas gdy w rzeczywistości nie była zatrudniona w tej firmie i nie osiągała wskazanych dochodów, wskutek czego zawarła umowę o pożyczkę nr (...) na dane osobowe W. S., na podstawie której uzyskała kwotę 8000 złotych, czym działała na szkodę (...) Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. Z. C. z siedzibą w L., to jest czynu stanowiącego występki z art. 297 § 1 kk, za który przy zastosowaniu art. 33 § 1, 2 i 3 kk została skazana i wymierzono jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 40 (czterdziestu) złotych.

III. Na podstawie art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk połączono orzeczone wobec oskarżonej A. B. (2) punktach I. i II. jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzono jej karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art. 85 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk połączono orzeczone wobec oskarżonej A. B. (2) punktach I. i II. jednostkowe kary grzywny i wymierzono jej karę łączną grzywny w wysokości 28 (dwudziestu ośmiu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 40 (czterdziestu) złotych;

V. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej A. B. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat;

VI. Na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonej A. B. (2) kary łącznej grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 sierpnia 2017 roku godz. 22:30 do dnia 23 sierpnia 2017 roku godz. 14:50 – to jest 14 (czternaście) dni, przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i karę łączną grzywny uznano za wykonaną w całości;

VII. Na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Z. Kancelaria Adwokacka w P. opłatę w wysokości 1092,24 zł (jednego tysiąca dziewięćdziesięciu dwóch złotych dwudziestu czterech groszy), w tym kwotę 204,24 złotych podatku VAT, za wykonywaną z urzędu obronę oskarżonej A. B. (2);

VIII. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. Nr 49 poz. 223 z 1983 z późn. zm.) oskarżona została zwolniona od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, które przejęto w całości na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonej, który – jak to sformułował – na wyłączną prośbę oskarżonej zaskarżył go w całości, na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 3 kpk zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na bezzasadnym przyjęciu, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że okoliczności popełnionego przez oskarżoną czynu nie budzą wątpliwości, a przy tym istnieją podstawy do uznania, że społeczna szkodliwość tego czynu oraz wina nie są znaczne, a dotychczasowa niekaralność oskarżonej oraz długi okres jaki upłynął od popełnienia przestępstw, przyznanie się do winy oraz spłata zobowiązania wobec G. B. uzasadniają prognozę, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Podnosząc powyższy zarzut autor apelacji złożył wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie wobec oskarżonej postępowania karnego na okres próby 2 lat.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nim przyjdzie się odnieść do zarzutu apelacji wypada zwrócić uwagę, że ocena stopnia społecznej szkodliwości, in concreto nie dotyczy jednego czynu, ale dwóch czynów, popełnionych w grudniu 2007 roku oraz listopadzie 2008 roku. Analiza zarzutu środka odwoławczego może tymczasem sugerować, że postępowanie karne dotyczyło jednego czynu, potęgując tym samym siłę argumentów. Tymczasem, między innymi fakt, że oskarżona popełniła dwa przestępstwa w okresie blisko jednego roku, wykorzystując ten sam modus operandi, tę właśnie siłę argumentów znacząco osłabia. W szczególności, gdy się zważy, że w obydwu przypadkach to oskarżona była pomysłodawczynią oszustw kredytowych, i to ona, wplątując w czyny inne osoby, osiągnęła ostatecznie korzyść majątkową. W apelacji dużo uwagi poświęcono czasowi, jaki upłynął od czynów przypisanych oskarżonej, będącego jednocześnie weryfikatorem prognozy kryminologicznej, dla oskarżonej bez wątpienia korzystnej. Tyle, że społeczna szkodliwość czynu nie ma związku ze społeczną szkodliwością sprawy. Społeczna szkodliwość czynu jest wyznaczona kwantyfikatorami zawartymi w art. 115 § 2 kk, a więc rodzajem i charakterem naruszonego dobra, rozmiarem wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, postacią zamiaru, motywacją sprawcy, rodzajem naruszonych reguł ostrożności i stopniem ich naruszenia. Nie ma pośród wymienionych kwantyfikatorów żadnego, który związany jest z cechami podmiotowymi sprawy. Analizując czyny przypisane oskarżonej od tej właśnie strony stwierdzić należy, że suma kredytów zamknęła się w kwocie ponad 16.000 złotych. Niemal wszystkie pieniądze wzięła oskarżona, a ponieważ nie występowała jako strona umów kredytowych, nie ją bezpośrednio dotknęły później skutki wynikające z niespłacania rat kredytowych. Czas jaki upłynął od daty czynów do czasu zakończenia postępowania przed sądem pierwszej instancji również nie wynikał z bezczynności organu prowadzącego postępowanie karne, albowiem oskarżona przez kilka lat była poszukiwana. Poszukiwania te zakończyły się zastosowaniem wobec niej środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. W tych uwarunkowaniach, nie dostrzegając możliwości umniejszenia stopnia społecznej szkodliwości czynu w stopniu oczekiwanym przez skarżącego, wszelkie rozważania odnoszące się do oceny stopnia społecznej szkodliwości sprawy należy ocenić jako zbędne z punktu widzenia badania możliwości warunkowego umorzenia postępowania karnego. Warunkiem wstępnym do zastosowania probacji w tym kształcie jest bowiem ustalenie, że czyn jako zdarzenie faktyczne, niezależnie od cech podmiotowych sprawy, cechuje się społeczną szkodliwością, która nie jest znaczna. Łącznie z tym warunkiem musi wystąpić warunek takiego samego stopnia winy. Kumulatywność tych warunków

powoduje, że stwierdzenie braku podstaw do uznania czynu za cechujący się stopniem społecznej szkodliwości, który nie jest znaczny, eliminuje możliwość warunkowego umorzenia postępowania karnego. In concreto, analiza okoliczności czynu w kontekście przesłanek z art. 115 § 2 kk, czyni zarzut środka odwoławczego bezpodstawnym w stopniu oczywistym.

W uwzględnieniu powyższych uwag, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy (art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 438 pkt 3 kpk).

Oskarżona została zwolniona od kosztów sądowych postępowania odwoławczego na podstawie art. 624 § 1 kpk.

Ponieważ oskarżona korzystała w postępowaniu odwoławczym z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, przeto zasądzono na rzecz tego obrońcy opłatę w kwocie 420 zł i kwotę 96,60 zł tytułem podatku od towarów i usług, jak też kwotę 192,23 zł, będącą równowartością niezbędnych wydatków związanych z przejazdem swoim samochodem do siedziby sądu odwoławczego, stosownie do treści art. 618 § 1 pkt 11 kpk oraz § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1715 z 2016 roku).